

Landskap: Halland

Socken: Gunnarp

Berättat av Abel Bengtsson född år 1875 (i Klackebo, Gällared. Bor kvar här.
fd lantbr. insjöfiskare.

Upptecknat av S. Henningsson år 1960

Uppgiften rör Fiske. I sjön Fegen på 1800-talet.

(Fegn² gränsar till Hall. Smål. och Västergötland.)

Mina farföräldrar var födda på torp under säteriet Sotanäs i Gunnarps sn. Det ägdes då av en Löjtnant Kuylenstjerna. Farmor var född 1826 och farfar 1832 på torpen Ramsäng och Övregården. För dessa torp skulle de göra vissa dagsverken på året, vid bränneriet, pottaskesjuderiet och fisket.

Detta utgjordes huvudsakligen av notfiske "Dra va" som det hette. Dessa "vare" tillverkades av en torpare, Lasse på Malmen, som själv var fiskare. Materialet till vaera var lin, som odlades på säteriet. Det bereddes och spanns av torparna och deras gummor. Det spanns rätt grovt för att hålla ungefär som nuvarande 12/g trådigt, till armarna i synnerhet.

Det gick stora massor garn åt till en vad, armarna skulle vara omkring femtio famnar vardera och ca en famn djup. De tillverkade minder vaer också. Hur stor den så kallade Kalven = struten var minns jag inte, men den var antagligen rätt stor för att rymma de stora fångsterna. forts

Skriv endast på denna sida!

Kopia från Isof Göteborg, Accnr. ifgh06072

S. S. S. N.
Acc. 6072

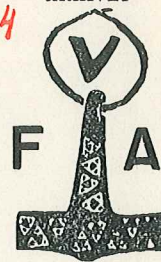
Fiske 2 Gunnarp. Hall. Abel Bengtsson, Gällared.

Det var om hösten, okt-nov. då siken och silen, d.v.s. siklöja lekte som de fångades. Det kunde ju också bli annan fisk som lake och gädda mm. men det var siken, man ville åt. Om våren när brasman lekte (=braxen) drog de vad efter den också, med god fångst. Man hade vissa platser i sjön, som man hade röjt, de kallades drätter. Detta tillgick så att man hade långa rep, gjorda av en-eller lindbast försedda med sänken och järnkrokar. Med en båt i vardera ändan av repet, fastgjord^{2 år} rodde man mot land och harvade botten så. Vad som fastnat på krokarna släpades i land, grenar, toppar, "sikdykare", kanske myrmalm också.

Utläggningen av vaden gick till så att man rodde ut en båt med två man och lade ut "kalven"=struten, försedd med sänke, två båtlag, en i vardera armen av vaden sträckte sen ut dem. De var försedda med flöten och sänken och sattes vanligen snett över en vik. Snart var det färdigt att börja med inhalningen. Var vattnet grunt, fick torparna vada, var det djupare, fick man gå i båtarna. De stora fångsterna såldes till städerna, Halmstad, Falkenberg mfl. En stor del av fångsten saltades dock ner i tunnor. Dessa var troli- gen tillverkade på säteriet, för det högs mycken bokskog där på den tiden.

forts. Lasse på Malmen tillverkade också sättvaer, dvs. ryssjor, nät

Skriv endast på denna sida!

J. F. S. H.
Acc 6072

3. Fiske i Fegen. Gunnarp. "all. Abel Bengtsson. Gäll.

och håvar. Sådana kan man inte få genom fiskredskapsfabrikerna nu då de var knutna med successivt avtagande masker, så att de uppe vid ringen var stora (1, $\frac{1}{2}$ tum) sen avtagande undan för undan till minsta möjliga i struten. Min far beställde en sån av honom vid den tiden Lasse var ungefär åttio år, men håven blev enastående bra. Vi fångade mycket fisk i den, både större och betesarn.

Nu mera fiskas det inte med not i Fegen. De ha haft ett program i radio från Halmstad om Fegen och där var en som sa att han hade en "va på sin vinn frå den gamla goa tien" men om det var en av Lasses, sa de inte.

J. J. J. J.
Ans 6072

5

Skriv endast på denna sida!